TIESĪBU AKTI, KO PIEŅEM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

APVIENOTĀS KOMITEJAS, KAS IZVEIDOTA AR LĪGUMU PAR LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANOS NO EIROPAS SAVIENĪBAS UN EIROPAS ATOMENERĢIJAS KOPIENAS, LĒMUMS Nr. 1/2023

(2023. gada 24. marts),

ar kuru paredz noteikumus saistībā ar Vindzoras regulējumu [2023/819]

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ([1]) ("Izstāšanās līgums") un jo īpaši tā 164. panta 5. punkta d) apakšpunktu, Protokola par Īriju/Ziemeļīriju ("protokols") 5. panta 2. punktu, kā arī Izstāšanās līguma 164. panta 5. punkta c) apakšpunktu un protokola 8. panta piekto daļu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Izstāšanās līguma 166. panta 2. punktu lēmumi, kurus pieņem ar Izstāšanās līguma 164. panta 1. punktu izveidotā Apvienotā komiteja ("Apvienotā komiteja"), ir saistoši Savienībai un Apvienotajai Karalistei. Savienībai un Apvienotajai Karalistei ir jāīsteno šādi lēmumi, kuriem ir tādas pašas tiesiskās sekas kā Izstāšanās līgumam.

(2) Saskaņā ar Izstāšanās līguma 182. pantu protokols ir minētā līguma neatņemama sastāvdaļa.

(3) Ar Izstāšanās līguma 164. panta 5. punkta d) apakšpunktu Apvienotā komiteja ir pilnvarota pieņemt lēmumus, ar kuriem groza Izstāšanās līgumu, ja šādi grozījumi ir nepieciešami kļūdu labošanai, izlaidumu vai citu trūkumu novēršanai vai tādu situāciju risināšanai, kuras nebija paredzētas līguma parakstīšanas brīdī, taču šādi lēmumi nedrīkst grozīt minētā līguma būtiskos elementus.

(4) Savienība un Apvienotā Karaliste ir pieņēmušas Apvienotajā komitejā kopīgu deklarāciju par to, ka gadījumos, kad tas attiecas uz to darbībām saskaņā ar Izstāšanās līgumu, tās – atbilstīgi juridiskās noteiktības prasībām – atsauksies uz grozīto protokolu kā uz "Vindzoras regulējumu", un ka tās tādā pašā veidā var atsaukties uz grozīto protokolu savos tiesību aktos.

(5) Savienība un Apvienotā Karaliste atgādina savu kopīgo apņemšanos par to, ka Lielās piektdienas jeb Belfāstas nolīgums, kas 1998. gada 10. aprīlī noslēgts starp Apvienotās Karalistes valdību, Īrijas Republikas valdību un citiem daudzpusējo sarunu dalībniekiem ("1998. gada nolīgums"), kas ir pievienots tajā pašā dienā noslēgtajam Apvienotās Karalistes un Īrijas nolīgumam, ieskaitot vēlākos tā īstenošanas nolīgumus un kārtību, būtu jāaizsargā attiecībā uz visām tā daļām.

(6) Ņemot vērā Ziemeļīrijas īpašos apstākļus, protokola 6. panta 2. punktā minētajai veicināšanai būtu jāietver tāda īpaša kārtība preču pārvietošanai Apvienotās Karalistes iekšējā tirgū atbilstīgi Ziemeļīrijas kā Apvienotās Karalistes muitas teritorijas daļas nostājai saskaņā ar protokolu tajos gadījumos, kad preces ir paredzētas galapatēriņam vai galīgajam izmantojumam Ziemeļīrijā un kad ir ieviesti vajadzīgie aizsardzības pasākumi, lai aizsargātu Savienības iekšējā tirgus un muitas savienības integritāti.

([1]) OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.

(7) Būtu jāizveido ārkārtas apturēšanas mehānisms, uz kura pamata Ziemeļīrijas Leģislatīvās asamblejas locekļi, ievērojot katru no nosacījumiem, kas izklāstīti 1. punktā Apvienotās Karalistes vienpusējā deklarācijā par 1998. gada nolīgumā paredzēto iestāžu iesaistīšanos, kura pievienota šim lēmumam, var novērst būtiskas sekas kopienu ikdienas dzīvē, kas izraisītas Ziemeļīrijā piemērojot Savienības tiesību aktu noteikumus, kuri grozīti vai aizstāti ar nākotnē pieņemtiem Savienības aktiem.

(8) Attiecībā uz PVN un akcīzi – ņemot vērā Ziemeļīrijas īpašos apstākļus, tostarp to, ka Ziemeļīrija ir integrēta Apvienotās Karalistes iekšējā tirgū, būtu jāizdara daži grozījumi protokola 3. pielikumā. Šiem grozījumiem nevajadzētu radīt nedz riskus krāpšanai nodokļu jomā, nedz iespējamus konkurences izkropļojumus. To īstenošanai Ziemeļīrijā un jo īpaši no trešām valstīm vai teritorijām importētu preču tālpārdošanai paredzētā īpašā režīma īstenošanai nevajadzētu radīt nedz riskus Savienības iekšējam tirgum un Apvienotās Karalistes iekšējam tirgum, nedz arī nepamatotu slogu uzņēmumiem, kas darbojas Ziemeļīrijā.

(9) Lai precizētu dažu protokola 3. pielikumā jau uzskaitīto tiesību aktu piemērošanas jomu, minētajam pielikumam būtu jāpievieno divas piezīmes. Lai nodrošinātu, ka minētajam pielikumam jebkurā brīdī var pievienot jebkādas citas piezīmes, šāda iespēja būtu jāparedz šajā lēmumā.

(10) Attiecībā uz preču pārvietošanu –protokola 5. panta 2. punkts pilnvaro Apvienoto komiteju pieņemt lēmumus par nosacījumiem, pēc kuriem uzskata, ka pārstrāde nav komerciāla pārstrāde, un lēmumus par kritērijiem, pēc kuriem nosaka, ka prece, kas ievesta Ziemeļīrijā no vietas, kas neatrodas Savienībā, nav pakļauta riskam, ka vēlāk to pārvietos uz Savienību.

(11) Ir vēlams uzlabot Apvienotās komitejas Lēmumā Nr. 4/2020 ([2]) izklāstīto shēmu darbību, tostarp attiecībā uz precēm, kuras paku veidā tiek nosūtītas uz Ziemeļīriju no citām Apvienotās Karalistes daļām, kas ļaus paredzēt noteikumu par tālejošiem atvieglojumiem muitas jomā.

(12) Saskaņā ar Izstāšanās līguma 175. pantu Savienība un Apvienotā Karaliste veiks pasākumus, kas vajadzīgi, lai ātri un labticīgi izpildītu šķīrējtiesas nolēmumu attiecībā uz nosacījumiem par to, kā tiek apturēti un izbeigti šā lēmuma noteikumi un kā tie kļūst piemērojami.

(13) Apvienotās komitejas Lēmums Nr. 4/2020 būtu jāaizstāj ar šā lēmuma 2. iedaļu.

(14) Attiecībā uz pastiprinātas koordinācijas mehānisma izveidi saistībā ar protokola darbību PVN un akcīzes jomā – saskaņā ar Izstāšanās līguma 164. panta 5. punkta c) apakšpunktu Apvienotā komiteja cita starpā var mainīt specializētajām komitejām uzticētos uzdevumus.

(15) Ievērojot protokola 8. panta ceturto daļu Apvienotajai komitejai regulāri jāapspriežas par minētā panta īstenošanu, tostarp par samazinājumiem un atbrīvojumiem, kas paredzēti tā paša panta pirmajā daļā minētajos noteikumos, un attiecīgā gadījumā pēc vajadzības jāpieņem pasākumi tā pareizai piemērošanai.

(16) Saskaņā ar protokola 8. panta piekto daļu Apvienotā komiteja var pārskatīt minētā panta piemērošanu, ņemot vērā Ziemeļīrijas integrāciju Apvienotās Karalistes iekšējā tirgū, un pēc vajadzības var pieņemt atbilstošus pasākumus.

(17) Lai nodrošinātu protokola 8. panta efektivitāti un jo īpaši lai ņemtu vērā Ziemeļīrijas integrāciju Apvienotās Karalistes iekšējā tirgū, Savienībai un Apvienotajai Karalistei būtu strukturētā veidā jānovērtē visi jautājumi, kas izriet no 8. panta piemērošanas, tostarp it īpaši iespējamā ietekme, kuru uz Ziemeļīriju varētu radīt turpmākās politikas un regulatīvās iniciatīvas Savienībā un Apvienotajā Karalistē PVN un akcīzes jomā attiecībā uz precēm.

([2]) Lēmums Nr. 4/2020, ko pieņēmusi Apvienotā komiteja, kas izveidota ar Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, (2020. gada 17. decembris) par tādu preču noteikšanu, kuras nav pakļautas riskam [2020/2248] (OV L 443, 30.12.2020., 6. lpp.).

(18) Tāpēc ir lietderīgi izveidot pastiprinātas koordinācijas mehānismu, lai Savienība un Apvienotā Karaliste varētu apzināt un apspriest visus jautājumus, kas saistīti ar protokola darbību PVN un akcīzes jomā, un vajadzības gadījumā ierosināt atbilstošu rīcību. Šajā nolūkā būtu jāsasauc Protokola par Īriju/Ziemeļīriju īstenošanas specializētās komitejas, kura izveidota ar Izstāšanās līguma 165. panta 1. punkta c) apakšpunktu, īpašas sanāksmes, lai vajadzības gadījumā apspriestu PVN un akcīzi attiecībā uz precēm. Šīs sanāksmes tiks dēvētas par pastiprinātas koordinācijas mehānismu PVN un akcīzes jomā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. IEDAĻA

Protokola grozījumi

1. pants

Protokola 6. panta 2. punktā aiz pirmā teikuma iekļauj šādu teikumu:

"Tas ietver īpašu kārtību preču pārvietošanai Apvienotās Karalistes iekšējā tirgū, kas atbilst Ziemeļīrijas kā Apvienotās Karalistes muitas teritorijas daļas nostājai saskaņā ar šo protokolu, tajos gadījumos, kad preces ir paredzētas galapatēriņam vai galīgajam izmantojumam Ziemeļīrijā un kad ir ieviesti vajadzīgie aizsardzības pasākumi, lai aizsargātu Savienības iekšējā tirgus un muitas savienības integritāti."

2. pants

Protokola 13. pantā aiz 3. punkta iekļauj šādu punktu:

"3.a Atkāpjoties no 3. punkta un ievērojot šā punkta ceturto daļu, Savienības aktu, uz kuru attiecas šis punkts un kurš ir grozīts vai aizstāts ar konkrētu Savienības aktu ("konkrēts Savienības akts"), nepiemēro kā ar konkrētu Savienības aktu grozītu vai aizstātu aktu divas nedēļas pēc dienas, kad Apvienotā Karaliste ar Apvienotās komitejas starpniecību ir rakstiski paziņojusi Savienībai, ka ir ievērota procedūra, kas izklāstīta Apvienotās Karalistes vienpusējā deklarācijā par 1998. gada nolīgumā paredzēto iestāžu iesaistīšanos, kura pievienota kā I pielikums Apvienotās komitejas Lēmumam Nr. 1/2023 (*). Šādu paziņojumu sniedz divu mēnešu laikā pēc konkrētā Savienības akta publicēšanas, un tajā ietver detalizētu skaidrojumu par Apvienotās Karalistes novērtējumu attiecībā uz nosacījumiem, kas minēti šā punkta trešajā daļā, kā arī par procesuālajiem pasākumiem, kuri Apvienotajā Karalistē ir veikti pirms paziņošanas .

Ja Savienība uzskata, ka Apvienotās Karalistes skaidrojums attiecībā uz šā punkta trešajā daļā minētajiem nosacījumiem nav pietiekams, tā divu nedēļu laikā no paziņošanas dienas var pieprasīt papildu skaidrojumu, un Apvienotā Karaliste minēto papildu skaidrojumu sniedz divu nedēļu laikā no pieprasījuma dienas. Minētajā gadījumā Savienības aktu, uz kuru attiecas šis punkts, nepiemēro kā ar konkrētu Savienības aktu grozītu vai aizstātu aktu no trešās dienas pēc dienas, kurā Apvienotā Karaliste ir sniegusi minēto papildu skaidrojumu.

Apvienotā Karaliste sniedz šā punkta pirmajā daļā minēto paziņojumu tikai tad, ja:

a) ar konkrēto Savienības aktu grozītā vai aizstātā Savienības akta saturs vai tvērums būtiski – pilnībā vai daļēji – atšķiras no tā Savienības akta satura vai tvēruma, kas bija piemērojams pirms tā grozīšanas vai aizstāšanas; un

b) Savienības akta, kas grozīts vai aizstāts ar konkrētu Savienības aktu, vai – attiecīgajā gadījumā – šāda akta attiecīgās daļas piemērošana Ziemeļīrijā būtiski ietekmētu kopienu ikdienas dzīvi Ziemeļīrijā tādā veidā, kas varētu turpināties.

Ja a) un b) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti tikai attiecībā uz daļu no Savienības akta, kas grozīts vai aizstāts ar konkrētu Savienības aktu, paziņojumu sniedz tikai attiecībā uz minēto daļu ar noteikumu, ka tā ir atdalāma no pārējām tā Savienības akta daļām, kurš grozīts vai aizstāts ar konkrētu Savienības aktu. Ja minētā daļa nav atdalāma, paziņojumu sniedz attiecībā uz mazāko atdalāmo elementu Savienības aktā, kas grozīts vai aizstāts ar konkrētu Savienības aktu, kurā ietverta attiecīgā daļa.

Ja saskaņā ar iepriekšējās daļas otro teikumu paziņojumu veic attiecībā uz daļu no Savienības akta, kas grozīts vai aizstāts ar konkrētu Savienības aktu, Savienības aktu nepiemēro kā ar konkrētu Savienības aktu grozītu vai aizstātu aktu tikai attiecībā uz minēto daļu.

Ja ir veikts šā punkta pirmajā daļā minētais paziņojums, 4. punktu piemēro attiecībā uz Savienības aktu, kas grozīts vai aizstāts ar konkrēto Savienības aktu; gadījumā, ja Savienības aktu, kas grozīts vai aizstāts ar konkrētu Savienības aktu, pievieno šim protokolam, tas aizstāj Savienības aktu pirms tā grozīšanas vai aizstāšanas.

Šis punkts attiecas uz Savienības aktiem, kas minēti šā protokola 2. pielikuma 1. pozīcijas pirmajā ievilkumā un 7.–47. pozīcijā, kā arī tā 5. panta 1. punkta trešajā daļā.

_____

(*) Apvienotās komitejas, kas izveidota ar Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, Lēmums Nr. 1/2023 (2023. gada 24. marts), ar kuru paredz noteikumus saistībā ar Vindzoras regulējumu [2023/819] (OV L 102, 17.4.2023., 61.. lpp.).”

3. pants

Protokola 3. pielikumu groza šādi:

1) pozīcijā “1. Pievienotās vērtības nodoklis” aiz ieraksta “Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu” iekļauj šādu piezīmi:

“Attiecībā uz precēm, ko nodokļa maksātāji piegādā un uzstāda nekustamajā īpašumā, kurš atrodas Ziemeļīrijā, Apvienotā Karaliste attiecībā uz Ziemeļīriju var piemērot samazinātas likmes, likmes, kas ir zemākas par 5 %, vai atbrīvojumu ar tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN.

Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju nav pienākuma piemērot Direktīvas 2006/112/EK 98. panta 1. punkta trešo daļu un 98. panta 2. punkta pirmo daļu, un tādēļ tā var piemērot samazinātas PVN likmes to preču piegādei vai to pakalpojumu sniegšanai, kas minēti vairāk kā 24 punktos III pielikumā, un var piemērot samazinātu likmi, kura ir zemāka par 5 % minimumu, un atbrīvojumu ar tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN to preču piegādei vai to pakalpojumu sniegšanai, kas minēti vairāk kā septiņos punktos Direktīvas 2006/112/EK III pielikumā.

Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju nav pienākuma piemērot Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem, kurš paredzēts XII sadaļas 1. nodaļā Direktīvā 2006/112/EK, kas grozīta ar Padomes 2020. gada 18. februāra Direktīvu (ES) 2020/285, ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pareizu piemērošanu (*), un tādēļ tā var piemērot jebkādu atbrīvojuma shēmu nodokļa maksātājiem, kuru gada apgrozījums, kas attiecināms uz preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, atbilst apgrozījuma robežvērtības noteikumiem, kuri izklāstīti Direktīvas 2006/112/EK, kas grozīta ar Padomes Direktīvu (ES) 2020/285, 284. panta 1. punktā, 288. pantā un 288.a panta 1. un 3. punktā. 284. panta 1. punktā minētās apgrozījuma robežvērtības ekvivalentu sterliņu mārciņās aprēķina, piemērojot valūtas

maiņas kursu, kas bija spēkā dienā pēc Direktīvas (ES) 2020/285 spēkā stāšanās dienas un ko publicējusi Eiropas Centrālā banka. Lai ņemtu vērā šā valūtas maiņas kursa svārstības laika gaitā, aprēķinot robežvērtības ekvivalentu 85 000 EUR apmērā, ir atļauta maksimālā starpība 15 % apmērā.

Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju nav pienākuma piemērot Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā paredzēto īpašo režīmu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai attiecībā uz preču tālpārdošanu no Lielbritānijas uz Ziemeļīriju, ja preces ir paredzētas galapatēriņam Ziemeļīrijā un ja pievienotās vērtības nodoklis ir iekasēts Apvienotajā Karalistē.

_____

(*) OV L 62, 2.3.2020., 1. lpp.";

2) pozīcijā "2. Akcīze" aiz ieraksta "Padomes Direktīva 92/83/EEK (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem" iekļauj šādu piezīmi:

"Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju nav pienākuma piemērot Padomes Direktīvas 92/83/EEK 3. panta 1. punktu un 9., 13., 18. un 21. pantu, un tādēļ tā var piemērot akcīzes nodokļa likmes spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, vienmēr balstoties uz spirta koncentrāciju, un var piemērot samazinātas nodokļa likmes alkoholiskajiem dzērieniem lielos, izliešanai uz vietas piemērotos konteineros, kas paredzēti tūlītējam patēriņam viesnīcās, restorānos vai kafejnīcās, ja šādas nodokļa likmes Apvienotajā Karalistē attiecībā uz Ziemeļīriju nekādā gadījumā – pat pēc visu piemērojamo samazinājumu piemērošanas – nav zemākas par minimālajām nodokļa likmēm, kuras noteiktas Direktīvas 92/84/EEK 3. panta 1. punktā un 4., 5. un 6. pantā, un ja šādas likmes piemēro no Savienības piegādātiem produktiem ne mazāk labvēlīgā apmērā salīdzinājumā ar iekšzemē ražotiem produktiem.

Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju nav pienākuma piemērot Padomes Direktīvas 92/83/EEK 4., 9.a, 13. a un 18.a pantu, 22. panta 1.–5. punktu un 23.a pantu, un tādēļ tā var definēt sīkražotājus un noteikt samazinātas nodokļa likmes spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, kurus ražo sīkražotāji, ja šādas samazinātas nodokļa likmes nekādā gadījumā – pat pēc visu piemērojamo samazinājumu piemērošanas – nav zemākas par minimālajām nodokļa likmēm, kas noteiktas Direktīvas 92/84/EEK 3. panta 1. punktā un 4., 5. un 6. pantā, un ja to sīkražotāju gada ražošanas apjoms, kuriem ir tiesības uz samazinātās nodokļa likmes piemērošanu, nekādā gadījumā nepārsniedz ražošanas apjoma robežvērtības, kas noteiktas Padomes Direktīvas 92/83/EEK 4. panta 1. punkta, 9.a panta 1. punkta, 13.a panta 1. punkta, 18.a panta 1. punkta un 22. panta 1. punkta pirmajos ievilkumos. Savstarpējās atzīšanas procedūras, kas paredzētas Direktīvas 92/83/EEK 4. panta 3. punktā, 9.a panta 3. punktā, 13.a panta 5. punktā, 18. a panta 4. punktā, 22. panta 3. punktā un 23.a panta 3. punktā, nepiemēro starp dalībvalstīm un Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju."

4. pants

1. Protokola 3. pielikumā pozīcijā "1. Pievienotās vērtības nodoklis" visas piezīmes, kas nav šā lēmuma 3. panta 1. punktā izklāstītās piezīmes un ko pieņems Apvienotā komiteja, iekļauj ar nosacījumu, ka šādās piezīmēs ir precizēts veids, kādā Savienības tiesību akti, kas uzskaitīti 3. pielikuma 1. iedaļā, ir piemērojami Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju. Šādas piezīmes nodrošina, ka nav tādas negatīvas ietekmes uz Savienības iekšējo tirgu, kura izpaužas kā riski krāpšanai nodokļu jomā vai jebkādi potenciāli konkurences izkropļojumi.

2. Protokola 3. pielikumā pozīcijā "2. Akcīze" visas piezīmes, kas nav šā lēmuma 3. panta 2. punktā izklāstītās piezīmes un ko pieņems Apvienotā komiteja, iekļauj ar nosacījumu, ka šādās piezīmēs ir precizēts veids, kādā Savienības tiesību akti, kas uzskaitīti 3. pielikuma 2. iedaļā, ir piemērojami Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju. Šādas piezīmes nodrošina, ka nav tādas negatīvas ietekmes uz Savienības iekšējo tirgu, kura izpaužas kā riski krāpšanai nodokļu jomā vai jebkādi potenciāli konkurences izkropļojumi.

2. IEDAĻA

Tādu preču noteikšana, kuras nav pakļautas riskam, un Lēmuma Nr. 4/2020 atcelšana

5. pants

Priekšmets

Šajā iedaļā ir izklāstīti noteikumi protokola 5. panta 2. punkta īstenošanai attiecībā uz:

a) nosacījumiem, kas ļauj uzskatīt, ka prece, kura Ziemeļīrijā ievesta no vietas, kas neatrodas Savienībā, netiks pakļauta komerciālai pārstrādei Ziemeļīrijā;

b) kritērijiem, kas ļauj uzskatīt, ka prece, kura Ziemeļīrijā ievesta no vietas, kas neatrodas Savienībā, nav pakļauta riskam, ka vēlāk to pārvietos uz Savienību.

6. pants

Nekomerciāla pārstrāde

Piemērojot, protokola pirmās daļas a) apakšpunktu un 5. panta 2. punkta trešo daļu, preces pārstrādi uzskata par nekomerciālu, ja:

a) personas, kura iesniedz deklarāciju par attiecīgās preces laišanu brīvā apgrozībā vai kuras vārdā šāda deklarācija ir iesniegta ("importētājs"), kopējais gada apgrozījums tās pēdējā pilnajā finanšu gadā bija mazāks par 2 000 000 GBP; vai

b) pārstrāde notiek Ziemeļīrijā, un tās vienīgais mērķis ir:

   i) pārtikas produktu pārdošana galapatērētājam Apvienotajā Karalistē,

   ii) būvniecība, ja pārstrādātās preces veidos tādas konstrukcijas pastāvīgu daļu, kuru uzbūvējis importētājs vai viena nākamā vienība un kura atrodas Ziemeļīrijā,

   iii) tieša veselības vai aprūpes pakalpojumu sniegšana saņēmējam Ziemeļīrijā, ko veic importētājs vai viena nākamā vienība,

   iv) bezpeļņas darbības Ziemeļīrijā, ko veic importētājs vai viena nākamā vienība, ja pārstrādātā prece pēc tam netiek pārdota, vai

   v) dzīvnieku barības galīgā izmantošana, ko veic importētājs vai viena nākamā vienība telpās, kuras atrodas Ziemeļīrijā.

7. pants

Kritēriji, kas ļauj uzskatīt, ka prece nav pakļauta riskam, ka vēlāk to pārvietos uz Savienību

1. Uzskata, ka prece nav pakļauta riskam, ka vēlāk to pārvietos uz Savienību, ja netiek uzskatīts, ka tā ir pakļauta komerciālai pārstrādei saskaņā ar šā lēmuma 6. pantu, un ja:

a) attiecībā uz precēm, ko Ziemeļīrijā ieved tiešā pārvadājumā no citas Apvienotās Karalistes daļas:

   i) nodoklis, kas maksājams saskaņā ar Savienības kopējo muitas tarifu, ir vienāds ar nulli; vai

   ii) importētājam saskaņā ar šā lēmuma 9.–11. pantu ir atļauts ievest Ziemeļīrijā minēto preci pārdošanai vai galīgai izmantošanai galapatērētājiem, kas atrodas Apvienotajā Karalistē, tostarp, ja minētā prece ir bijusi pakļauta nekomerciālai pārstrādei saskaņā ar šā lēmuma 6. pantu pirms tās pārdošanas vai galīgās izmantošanas galapatērētājiem; vai

   iii) tā ir nosūtīta pakas veidā, un

      aa) tā ir nekomerciāla prece, un to ir nosūtījusi privātpersona kādai citai privātpersonai, kas dzīvo Ziemeļīrijā; vai

bb) to uzņēmējs ar tāda pārvadātāja starpniecību, kurš saņēmis atļauju saskaņā ar šā lēmuma 12. pantu, ir nosūtījis privātpersonai, kas dzīvo Ziemeļīrijā, un tā ir paredzēta tikai personiskai lietošanai.

b) attiecībā uz precēm, kas Ziemeļīrijā tiešā pārvadājumā ievestas ne no Savienības un ne no Apvienotās Karalistes citas daļas:

i) nodoklis, kas maksājams saskaņā ar Savienības kopējo muitas tarifu, ir vienāds ar vai mazāks par nodokli, kurš maksājams saskaņā ar Apvienotās Karalistes muitas tarifu; vai

ii) importētājam saskaņā ar šā lēmuma 9.–11. pantu ir atļauts ievest Ziemeļīrijā šo preci pārdošanai vai galīgai izmantošanai galapatērētājiem, kas atrodas Ziemeļīrijā (tostarp, ja šī prece ir bijusi pakļauta nekomerciālai pārstrādei saskaņā ar šā lēmuma 6. pantu pirms tās pārdošanas vai galīgās izmantošanas galapatērētājiem), un starpība starp nodokli, kurš maksājams saskaņā ar Savienības kopējo muitas tarifu, un nodokli, kas maksājams saskaņā ar Apvienotās Karalistes muitas tarifu, ir mazāka par 3 % no preces muitas vērtības.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, 1. punkta a) apakšpunkta iii) apakšpunktu un 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu nepiemēro precēm, uz kurām attiecas Savienības pieņemtie tirdzniecības aizsardzības pasākumi.

3. Šajā lēmumā "paka" ir iepakojums, kurā ir:

a) preces, izņemot korespondenci, kuru kopējais bruto svars nepārsniedz 31,5 kg; vai

b) atsevišķa preces vienība, izņemot korespondenci, kuras kopējais bruto svars nepārsniedz 100 kg un kura ir saistīta ar komercdarījumu.

8. pants

Piemērojamo nodokļu noteikšana

Šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta vajadzībām piemēro šādus noteikumus:

a) nodokli, kas saskaņā ar Savienības kopējo muitas tarifu maksājams par preci, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kuri izklāstīti Savienības muitas tiesību aktos;

b) nodokli, kas saskaņā ar Apvienotās Karalistes muitas tarifu maksājams par preci, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kuri izklāstīti Apvienotās Karalistes muitas tiesību aktos.

9. pants

Atļauja 7. pantā minētajos nolūkos

1. Šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta nolūkā pieteikumu atļaujai ievest preces Ziemeļīrijā tiešā pārvadājumā pārdošanai vai galīgai izmantošanai galapatērētājiem iesniedz Apvienotās Karalistes kompetentajai iestādei.

2. Šā panta 1. punktā minētajā atļaujas pieteikumā iekļauj informāciju par pieteikuma iesniedzēja uzņēmējdarbību, par precēm, ko parasti ieved Ziemeļīrijā, kā arī to uzskaites, sistēmu un pārbaužu aprakstu, ko pieteikuma iesniedzējs ir ieviesis, lai nodrošinātu, ka preces, uz kurām attiecas atļauja, tiek pienācīgi deklarētas muitas vajadzībām, un var sniegt pierādījumus, lai pamatotu šā lēmuma 10. panta b) punktā minēto apņemšanos. Tirgotājs glabā pierādījumus, piemēram, rēķinus, par pēdējiem pieciem gadiem un iesniedz tos kompetentajām iestādēm pēc to pieprasījuma. Pieteikumā iekļaujamo datu prasības ir detalizēti izklāstītas šā lēmuma II pielikumā.

3. Atļaujā iekļauj vismaz šādu informāciju:

a) tās personas vārds un uzvārds vai nosaukums, kurai piešķirta atļauja ("atļaujas turētājs");

b) vienots atsauces numurs, ko lēmumam piešķīris kompetentais muitas dienests ("atļaujas atsauces numurs");

c) iestāde, kas piešķīrusi atļauju;

d) atļaujas spēkā stāšanās datums.

4. Šajā pantā minētajiem pieteikumiem un atļaujām, tostarp attiecībā uz uzraudzību, piemēro Savienības muitas tiesību aktu noteikumus par lēmumiem, kas saistīti ar muitas tiesību aktu piemērošanu.

5. Gadījumos, kad Apvienotās Karalistes kompetentais muitas dienests konstatē tīšu atļaujas ļaunprātīgu izmantošanu vai šajā lēmumā izklāstīto atļaujas saņemšanas nosacījumu pārkāpumus, dienests aptur vai atsauc attiecīgo atļauju.

6. Savienības pārstāvji var pieprasīt, lai Apvienotās Karalistes kompetentais muitas dienests pārbauda konkrētu atļauju. Apvienotās Karalistes kompetentais muitas dienests, atbildot uz šādu pieprasījumu, veiks atbilstīgus pasākumus un 30 dienu laikā sniegs informāciju par veiktajām darbībām.

10. pants

Atļaujas piešķiršanas vispārējie nosacījumi

Šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta nolūkā atļauju var piešķirt pieteikuma iesniedzējiem, kas:

a) atbilst šādiem iedibināšanās kritērijiem:

   i) tie ir iedibināti Ziemeļīrijā vai tiem Ziemeļīrijā ir noteikta uzņēmējdarbības vieta:

      — kur pastāvīgi atrodas cilvēkresursi un tehniskie resursi; un

      — no kurienes preces pārdod vai nodrošina galīgai izmantošanai galapatērētājiem; un

      — Ziemeļīrijā ir pieejama muitas, tirdzniecības un transporta uzskaite un informācija vai tai var piekļūt; vai

   ii) tie ir iedibināti citās Apvienotās Karalistes daļās, kas nav Ziemeļīrija, un atbilst šādiem kritērijiem:

      — to darbības, kas saistītas ar muitu, tiek veiktas Apvienotajā Karalistē;

      — tiem Ziemeļīrijā ir netiešs pārstāvis muitā;

      — to muitas, tirdzniecības un pārvadājumu uzskaite un informācija ir pieejama vai tai var piekļūt Apvienotajā Karalistē Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes un Savienības pārstāvji, lai pārbaudītu, kā tiek ievēroti nosacījumi un apņemšanās saskaņā ar šo lēmumu; un

b) apņemas ievest Ziemeļīrijā preces tikai pārdošanai vai galīgai izmantošanai galapatērētājiem Apvienotajā Karalistē, tostarp, ja minētās preces ir tikušas pakļautas nekomerciālai pārstrādei saskaņā ar šā lēmuma 6. pantu pirms to pārdošanas vai galīgās izmantošanas galapatērētājiem Apvienotajā Karalistē; un attiecībā uz pārdošanu galapatērētājiem Ziemeļīrijā apņemas, ka pārdošana notiks vienā vai vairākos fiziskos tirdzniecības punktos Ziemeļīrijā, no kuriem tiks veikta fiziska tiešā pārdošana galapatērētājiem.

11. pants

Īpaši nosacījumi atļaujas piešķiršanai importētājiem

1. Šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta nolūkā atļauju ievest preces Ziemeļīrijā piešķir tikai pieteikuma iesniedzējiem, kas atbilst šā lēmuma 10. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, kā arī šādiem nosacījumiem, kā sīkāk paskaidrots šā lēmuma III pielikumā:

a) pieteikuma iesniedzējs paziņo, ka tas deklarēs preces, kas ievestas Ziemeļīrijā saskaņā ar šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu vai 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu, laišanai brīvā apgrozībā;

b) trīs gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas pieteikuma iesniedzējs nedrīkst būt pieļāvis muitas tiesību aktu un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu un nedrīkst būt izdarījis smagus noziegumus, kas saistīti ar tā saimniecisko darbību;

c) attiecībā uz precēm, kuras jādeklarē kā tādas, kas nav pakļautas riskam, pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka tam ir augsta līmeņa kontrole pār savu darbību un preču plūsmu, izmantojot komerciālo un attiecīgā gadījumā pārvadājumu uzskaites sistēmu, kas ļauj veikt atbilstīgas pārbaudes un sniegt pierādījumus, kuri apliecina, ka tiek pildīta šā lēmuma 10. panta b) punktā minētā apņemšanās;

d) pieteikuma iesniedzējam ir labs finansiālais stāvoklis trīs gadu laikposmā pirms pieteikuma iesniegšanas vai laikposmā kopš tā iedibināšanās, ja šis laikposms ir īsāks par trim gadiem , kas tam ļauj pildīt savas saistības, ņemot vērā attiecīgā darījumdarbības veida specifiku;

e) pieteikuma iesniedzējam vajadzētu būt skaidrai izpratnei par saviem pienākumiem saskaņā ar šo atļauju un attiecībā uz preču pārvietošanu shēmas ietvaros, kā arī par to, kā izpildīt minētos pienākumus.

2. Pieteikuma iesniedzēji spēj noteikt, vai preces, ko tie ieved Ziemeļīrijā, atbilst kādai no šā lēmuma IV pielikumā noteiktajām kategorijām.

3. Atļaujas piešķir tikai tad, ja muitas dienests uzskata, ka tas bez nesamērīgām administratīvām pūlēm spēs veikt kontroli saskaņā ar attiecīgajiem saskaņotajiem operatīvajiem pasākumiem, tostarp pārbaudot jebkādus pierādījumus par to, ka preces ir pārdotas vai nodotas galīgai izmantošanai galapatērētājiem.

12. pants

Īpaši nosacījumi atļaujas piešķiršanai pārvadātājiem

1. Šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta bb) apakšpunkta nolūkā uzņēmējs, kas pārvieto pakas, tostarp Apvienotās Karalistes izraudzītais pasta operators, var iesniegt pieteikumu par to, lai kļūtu par atļauju saņēmušu pārvadātāju, kurš pārvieto pakas no citas Apvienotās Karalistes daļas uz Ziemeļīriju (“atļauju saņēmušais pārvadātājs”), ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tas ir reģistrēts kā uzņēmējs;

b) tas ir iedibināts Apvienotajā Karalistē, un – ja tas nav iedibināts Ziemeļīrijā – tam Ziemeļīrijā ir netiešs pārstāvis muitā;

c) trīs gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas tas nedrīkst būt pieļāvis tādu normatīvo vai administratīvo prasību nopietnus vai atkārtotus pārkāpumus, kuras attiecas uz tā saimniecisko darbību;

d) tam ir jābūt augsta līmeņa kontrolei pār savām darbībām, kuru tas nodrošina, izmantojot komercreģistru un – vajadzības gadījumā – pārvadājumu reģistru pārvaldības sistēmu, kas ļauj veikt pienācīgas pārbaudes un sniegt pierādījumus, ar kuriem apliecina minētā uzņēmēja saimniecisko darbību.

2. Atļaujas piešķir tikai tad, ja Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde uzskata, ka tā spēs veikt kontroli bez nesamērīgām administratīvām pūlēm saskaņā ar attiecīgajiem saskaņotajiem operatīvajiem pasākumiem, tostarp pārbaudot visus pierādījumus par to, ka preces tika piegādātas privātpersonām, kas dzīvo Ziemeļīrijā.

13. pants

Atļauju saņēmušo pārvadātāju pienākumi

Atļauju saņēmušais pārvadātājs:

a) uzņemas atbildību par to, lai noteiktu, ka katrā pakā ietvertās preces atbilst Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 ([3]) 138. panta l) punktā aprakstītajam preču veidam;

b) uztur darbības procesus, kas tam ļauj atšķirt uzņēmējus un privātpersonas kā paku saņēmējus vai sūtītājus;

c) spēj noteikt, vai preces, ko tas ieved Ziemeļīrijā, atbilst šā lēmuma IV pielikumā noteiktajai 1. kategorijai;

d) uztur sistēmas, kas tam ļauj vākt un kopīgot Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 52-03. pielikumā minētos datus;

e) regulāri sniedz Apvienotās Karalistes kompetentajai iestādei Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 141. panta 1. punkta d) apakšpunkta vii) punktā minētos datus, ievērojot tur izklāstītos nosacījumus;

f) ziņo Apvienotās Karalistes kompetentajai iestādei par jebkādām aizdomīgām darbībām, kuras saistītas ar paku pārvietošanu, kas minēta šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta bb) apakšpunktā;

g) atbild uz Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes *ad hoc* pieprasījumiem sniegt papildu informāciju;

h) ievēro visus norādījumus, kurus sniegusi Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde attiecībā uz paku pārvietošanu, kas minēta šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta bb) apakšpunktā.

14. pants

Informācijas apmaiņa par Protokola 5. panta 1. un 2. punkta piemērošanu

1. Neskarot Apvienotās Karalistes pienākumus saskaņā ar Protokola 5. panta 4. punktu, kas lasāms saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 638/2004 ([4]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 471/2009 ([5]), Apvienotā Karaliste katru mēnesi sniedz Savienībai informāciju par Protokola 5. panta 1. un 2. punkta, kā arī šā lēmuma piemērošanu. Šī informācija ietver apjomus un vērtības apkopotā veidā un pa sūtījumiem, kā arī transporta veidus, kas attiecas uz:

a) precēm, kas ievestas Ziemeļīrijā un par kurām saskaņā ar Protokola 5. panta 1. punkta pirmo daļu nebija maksājami muitas nodokļi;

b) precēm, kas ievestas Ziemeļīrijā un par kurām saskaņā ar Protokola 5. panta 1. punkta otro daļu bija maksājami Apvienotajā Karalistē piemērojamie muitas nodokļi; un

c) precēm, kas ievestas Ziemeļīrijā un par kurām bija maksājami muitas nodokļi saskaņā ar Savienības kopējo muitas tarifu.

2. Apvienotā Karaliste sniedz 1. punktā minēto informāciju tā mēneša 15. darbdienā, kas seko mēnesim, par kuru ir sniegta informācija.

([3]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 638/2004 (2004. gada 31. marts) par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā un par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3330/91 atcelšanu (OV L 102, 7.4.2004., 1. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 471/2009 (2009. gada 6. maijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1172/95 atcelšanu (OV L 152, 16.6.2009., 23. lpp.).

3. Informāciju sniedz, izmantojot elektroniskās datu apstrādes metodes.

4. Pēc to Savienības pārstāvju pieprasījuma, kas minēti Lēmumā Nr. 6/2020, kuru pieņēmusi Apvienotā komiteja, kas izveidota ar Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ([6]), un vismaz divas reizes gadā Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes šiem pārstāvjiem sniedz informāciju apkopotā veidā un par katru atļaujas veidlapu attiecībā uz atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar šā lēmuma 9.–12. pantu, tostarp pieņemto, noraidīto un atsaukto atļauju skaitu un atļaujas turētāju iedibinājuma vietu.

15. pants

Šā lēmuma 2. iedaļas pārskatīšana, apturēšana un izbeigšana

1. Apvienotā komiteja apspriež šīs iedaļas piemērošanu, ja vien Puses nenolemj citādi.

2. Savienība Apvienotajā komitejā var paziņot Apvienotajai Karalistei, ja Apvienotā Karaliste:

a) ilgstoši neīsteno Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 6/2020 5. pantu saistībā ar piekļuves nodrošināšanu informācijai, kas ietverta Apvienotās Karalistes tīklos, informācijas sistēmās un datubāzēs un Savienības sistēmu Apvienotās Karalistes valsts moduļos, kas minēti attiecīgā Apvienotās komitejas lēmuma I pielikumā; vai

b) sešus mēnešus pēc šā lēmuma 23. panta 5. punktā minētā datuma vai jebkurā vēlākā brīdī nenodrošina Savienības pārstāvjiem piekļuvi a) apakšpunktā minētajai informācijai, kas ietverta Apvienotās Karalistes tīklos, informācijas sistēmās un datubāzēs un Savienības sistēmu Apvienotās Karalistes valsts moduļos, pieejamā formātā un tā, lai tie varētu veikt riska analīzi, tostarp identificēt jaunākās un vēsturiskas tendences un moduļus; vai

c) būtiski nepareizi īsteno šā lēmuma 9.–14. pantu un III pielikumu.

Savienība paziņo Apvienotajai Karalistei iemeslus, uz kuru pamata tā ir sniegusi paziņojumu. Puses dara visu iespējamo, lai rastu savstarpēji apmierinošu jautājuma risinājumu. Ja Puses 30 darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas vai ilgākā laikposmā, par kādu var lemt Apvienotā komiteja, nerod savstarpēji apmierinošu risinājumu, šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu un 9.–14. pantu vairs nepiemēro, sākot ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko minētā laikposma beigām.

Otrajā daļā minētajā gadījumā Savienība un Apvienotā Karaliste nekavējoties sāk apspriešanos Apvienotajā komitejā un dara visu iespējamo, lai rastu savstarpēji apmierinošu jautājuma risinājumu vai vienotos par alternatīviem noteikumiem attiecībā uz apturēšanas laikposmu.

Ja situācija, kuras dēļ tika sniegts minētais paziņojums, ir novērsta, Savienība par to paziņo Apvienotajai Karalistei Apvienotajā komitejā. Tādā gadījumā otrajā daļā minētos noteikumus atkal piemēro no tā mēneša pirmās dienas, kas seko mēnesim, kurā sniegts otrais paziņojums.

3. Apvienotā Karaliste var paziņot Savienībai Apvienotajā komitejā, ja Savienības akti, kas paredz atvieglojumus attiecībā uz šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minēto preču apriti, pilnībā vai daļēji zaudē spēku tādā veidā, ka tie vairs neparedz tādu pašu atvieglojumu līmeni.

([6]) Lēmums Nr. 6/2020, ko pieņēmusi Apvienotā komiteja, kas izveidota ar Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (2020. gada 17. decembris), ar ko paredz praktisku darba kārtību attiecībā uz Protokola par Īriju/Ziemeļīriju 12. panta 2. punktā minēto Savienības pārstāvju tiesību īstenošanu [2020/2250] (OV L 443, 30.12.2020., 16. lpp.).

Apvienotā Karaliste paziņo Savienībai iemeslus, uz kuru pamata tā ir sniegusi paziņojumu. Puses dara visu iespējamo, lai rastu savstarpēji apmierinošu jautājuma risinājumu. Ja Puses 30 darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas vai ilgākā laikposmā, par kādu var lemt Apvienotā komiteja, nerod savstarpēji apmierinošu risinājumu, šā lēmuma 9.,10.,11. un 14. pantu beidz piemērot, sākot ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko minētā laikposma beigām, un to vietā piemēro noteikumus, kas ir identiski tiem, kuri ir paredzēti Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 4/2020 5.–8. pantā.

Ja situācija, kuras dēļ tika sniegts minētais paziņojums, ir novērsta, Apvienotā Karaliste par to paziņo Savienībai Apvienotajā komitejā. Tādā gadījumā atkal piemēro šā lēmuma 9., 10., 11. un 14. pantu un noteikumus, kas ir identiski tiem, kuri ir paredzēti Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 4/2020 5.–8. pantā, beidz piemērot, sākot ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko mēnesim, kurā tika sniegts otrais paziņojums.

4. Ja kāda no Pusēm uzskata, ka notiek būtiskas novirzes tirdzniecības plūsmās, krāpšana vai citas nelikumīgas darbības, minētā Puse vēlākais vienu gadu pēc šā lēmuma 23. panta 5. punktā minētā datuma informē otru Pusi Apvienotajā komitejā, un Puses dara visu iespējamo, lai rastu savstarpēji apmierinošu jautājuma risinājumu. Ja Puses nerod savstarpēji apmierinošu risinājumu, šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu un 9.–14. pantu beidz piemērot 24 mēnešus pēc šā lēmuma 23. panta 5. punktā minētā datuma, ja vien Apvienotā komiteja 18 mēnešu laikā pēc šā lēmuma 23. panta 5. punktā minētā datuma nelemj par attiecīgo punktu piemērošanas turpināšanu.

Ja saskaņā ar pirmo daļu šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu un 9.– 14. pantu beidz piemērot, Apvienotā komiteja vēlākais 24 mēnešu laikā pēc šā lēmuma 23. panta 5. punktā minētā datuma groza šo lēmumu tā, lai, ņemot vērā īpašos apstākļus Ziemeļīrijā un pilnībā ievērojot Ziemeļīrijas vietu Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, vēlākais 24 mēnešu laikā pēc šā lēmuma 23. panta 5. punktā minētā datuma piemērotu atbilstīgu alternatīvu noteikumu.

Ja šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta un 9.– 14. panta piemērošana ir apturēta saskaņā ar šā panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu, pirmajā un otrajā daļā minētos laikposmus pagarina par šādas apturēšanas ilgumu.

16. pants

Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 4/2020 atcelšana

Šā lēmuma šī iedaļa aizstāj Apvienotās komitejas Lēmumu Nr. 4/2020, kas ar šo tiek atcelts.

3. IEDAĻA

Pastiprināta koordinācijas mehānisma izveide saistībā ar Protokola darbību PVN un akcīzes nodokļa jomā

17. pants

Priekšmets

1. Ar šo izveido pastiprinātu koordinācijas mehānismu PVN un akcīzes nodokļa jomā attiecībā uz precēm ("Mehānisms").

2. Mehānisma mērķis ir palīdzēt Apvienotajai komitejai pildīt tās uzdevumu pārskatīt Protokola 8. panta īstenošanu un piemērošanu attiecībā uz Savienības tiesību aktu noteikumiem, kas uzskaitīti Protokola 3. pielikumā, ņemot vērā Ziemeļīrijas integrāciju Apvienotās Karalistes iekšējā tirgū, vienlaikus nodrošinot Savienības iekšējā tirgus integritāti.

18. pants

Uzdevumi

Mehānisms palīdz Apvienotajai komitejai:

a) nodrošināt forumu pastiprinātai un savlaicīgai attiecīgās informācijas apmaiņas koordinēšanai un konsultācijām par turpmākajiem Apvienotās Karalistes un Savienības tiesību aktiem PVN un akcīzes nodokļu jomā, ja tie jo īpaši ietekmē preču tirdzniecību Ziemeļīrijā sakarā ar nozīmīgām izmaiņām, kas paredzētas piemērojamajā tiesiskajā regulējumā, vai lielām grūtībām, kas var rasties, nošķirot režīmu, ko piemēro precēm un pakalpojumiem PVN jomā;

b) nodrošināt forumu, lai novērtētu iespējamo ietekmi un sagatavotu a) apakšpunktā minēto tiesību aktu raitu īstenošanu Ziemeļīrijā. Šajā novērtējumā īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, kā notiek izvairīšanās no nevajadzīga administratīvā sloga un nevajadzīgām izmaksām uzņēmumiem un nodokļu administrācijām;

c) nodrošināt forumu, kurā apspriest praktiskas grūtības saistībā ar spēkā esošo Apvienotās Karalistes un Savienības PVN un akcīzes nodokļu jomas tiesību aktu piemērošanu, kas piemērojami saskaņā ar Protokolu;

d) pieņemt lēmumus vai ieteikumus saistībā ar Savienības tiesību aktu noteikumiem, kas uzskaitīti Protokola 3. pielikumā, vienlaikus izvairoties no negatīvas ietekmes uz krāpšanas nodokļu jomā riskiem un jebkādiem iespējamiem konkurences izkropļojumiem Savienībā. Šādi lēmumi un ieteikumi neietekmē PVN un akcīzes nodokļa līmeni, ko uzliek precēm; un

e) apspriest un pieņemt jebkādus citus piemērotus pasākumus, kas vajadzīgi, lai risinātu jautājumus, kas izriet no Protokola 8. panta īstenošanas un piemērošanas.

19. pants

Darbība

1. Protokola par Īriju/Ziemeļīriju īstenošanas specializētās komitejas, kura izveidota ar Izstāšanās līguma 165. panta 1. punkta c) apakšpunktu (“specializētā komiteja”), līdzpriekšsēdētāji sasauc īpašas specializētās komitejas sanāksmes, lai vajadzības gadījumā apspriestu PVN un akcīzes nodokli precēm. Šīs sanāksmes būs pazīstamas kā pastiprinātais koordinācijas mehānisms PVN un akcīzes nodokļa jomā.

Specializētās komitejas līdzpriekšsēdētāji katrs ieceļ vadošo ekspertu PVN un akcīzes nodokļa jomā (“vadošie eksperti”).

2. Vajadzības gadījumā tiek rīkotas Mehānisma sanāksmes. Starp mehānisma sanāksmēm vadošie eksperti var neformāli apmainīties viedokļiem un var tikties arī neformāli. Pēc katras neformālās sanāksmes vadošie eksperti sagatavo protokolu un nosūta to specializētās komitejas un apvienotās konsultatīvās darba grupas, kas izveidota ar Protokola 15. pantu (“apvienotā konsultatīvā darba grupa”), līdzpriekšsēdētājiem.

3. Vadošie eksperti iesniedz specializētās komitejas līdzpriekšsēdētājiem galīgo ziņojumu, kurā apkopoti konkrētā jautājuma apspriešanas rezultāti un izklāstīti visi ieteiktie pasākumi, tostarp visi jautājumi, par kuriem nevarēja panākt vienošanos.

4. Vadošie eksperti var uzaicināt trešo personu pārstāvjus vai citus ekspertus runāt par konkrētiem jautājumiem. Tie paziņos šo ekspertu vārdus specializētās komitejas līdzpriekšsēdētājiem.

Mehānisma sanāksmēs var piedalīties apvienotās konsultatīvās darba grupas līdzpriekšsēdētāji. Apvienotās konsultatīvās darba grupas līdzpriekšsēdētāji var informēt vadošos ekspertus par plānotajiem Savienības tiesību aktiem un citiem jautājumiem, kas saistīti ar PVN un akcīzes nodokli precēm.

5. Apvienotās komitejas un specializēto komiteju reglamentu, kas izklāstīts Izstāšanās līguma VIII pielikumā, Mehānismam piemēro mutatis mutandis, ja vien šajā lēmumā nav paredzēts citādi.

20. pants

Ar šo iedaļu saistīto lēmumu vai ieteikumu priekšlikumi

Pamatojoties uz 19. panta 3. punktā minēto vadošo ekspertu galīgo ziņojumu, specializētā komiteja var izstrādāt lēmumu vai ieteikumu priekšlikumus un nodot tos pieņemšanai Apvienotajā komitejā. Šajos priekšlikumos norāda:

a) problēmas, ko Savienība un Apvienotā Karaliste kopīgi identificējušas saistībā ar Protokola 8. panta piemērošanu; un

b) ierosinātos risinājumus.

21. pants

Šīs iedaļas pārskatīšana

Mehānismu regulāri pārskata un vajadzības gadījumā pārstrādā.

Pirmā pārskatīšana notiek vēlākais līdz 2027. gada 1. janvārim.

4. IEDAĻA

Nobeiguma noteikumi

22. pants

I–IV pielikums ir šā lēmuma neatņemama daļa.

23. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā pieņemšanas.

2. 1., 3. un 4. iedaļu piemēro no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas.

3. Šā lēmuma 9., 11. un 12. pantu un III pielikumu piemēro no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas. No minētās dienas Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 4/2020 5. un 7. pantu vairs nepiemēro. Atļauja, kas piešķirta saskaņā ar Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 4/2020 5. un 7. pantu, paliek spēkā līdz dienai, kad saskaņā ar šā panta 3. punktu sāk piemērot šā lēmuma noteikumus, izņemot 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 9., 11., 12., 13. pantu un 15. panta 3. punktu. Jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šā lēmuma 9. un 11. pantu, uzskata par atļauju, kas piešķirta saskaņā ar Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 4/2020 5. un 7. pantu, tik ilgi, kamēr ir piemērojami pārējie Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 4/2020 noteikumi.

4. Ievērojot šā punkta otro daļu, pārējos šā lēmuma noteikumus, izņemot 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 13. pantu un 15. panta 3. punktu piemēro, sākot ar 2023. gada 30. septembri ar nosacījumu, ka Apvienotajā komitejā ir iesniegtas šādas deklarācijas:

a) Savienības deklarācija par to, ka tā ir pārliecinājusies par to, ka:

   i) Apvienotā Karaliste īsteno Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 6/2020 5. pantu saistībā ar piekļuves nodrošināšanu informācijai, kas ietverta Apvienotās Karalistes tīklos, informācijas sistēmās un datubāzēs un Savienības sistēmu Apvienotās Karalistes valsts moduļos, kas minēti attiecīgā Apvienotās komitejas lēmuma I pielikumā; un

   ii) visas esošās XI EORI reģistrācijas ir pareizi izsniegtas; un

   iii) Apvienotā Karaliste ir izdevusi jaunus norādījumus par pakām saskaņā ar šajā lēmumā noteikto kārtību; un

   iv) Apvienotā Karaliste ir izdevusi vienpusēju deklarāciju par eksporta procedūrām precēm, ko izved no Ziemeļīrijas uz citām Apvienotās Karalistes daļām;

b) Apvienotā Karaliste ir sniegusi deklarāciju par to, ka visiem importētājiem, kas vēlas darboties saskaņā ar šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu, ir piešķirtas atļaujas saskaņā ar šā lēmuma 9. un 11. pantu un III pielikumu.

Ja kāda no šā punkta pirmajā daļā minētajām deklarācijām nav iesniegta līdz 2023. gada 30. septembrim, šā lēmuma noteikumus, izņemot 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 9., 11., 12., 13. pantu un 15. panta 3. punktu, piemēro, sākot ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko mēnesim, kurā tika iesniegta pēdējā šāda deklarācija.

5. Ar nosacījumu, ka ir stājušies spēkā Savienības akti, ar kuriem paredz atvieglojumus attiecībā uz šā lēmuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minēto preču apriti, un ievērojot otro daļu, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 13. pantu un 15. panta 3. punktu piemēro, sākot ar 2024. gada 30. septembri, ar nosacījumu, ka Apvienotajā komitejā ir iesniegtas šādas deklarācijas:

a) Savienības deklarācija par to, ka tā ir pārliecinājusies, ka Apvienotā Karaliste ir izveidojusi tīklus, informācijas sistēmas un datubāzes saistībā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 141. panta 10. punkta d) apakšpunkta vii) punktā minētajiem datiem, kas jāsniedz Apvienotās Karalistes kompetentajai iestādei, un ir pārliecinājusies, ka Apvienotā Karaliste īsteno Apvienotās komitejas Lēmuma Nr. 6/2020 5. pantu saistībā ar piekļuves nodrošināšanu šajos tīklos, informācijas sistēmās un datubāzēs esošajai informācijai; un

b) Apvienotās Karalistes deklarācija par to, ka visi pilnvarotie pārvadātāji spēj izpildīt šā lēmuma 13. pantā noteiktos pienākumus.

Ja abas pirmajā daļā minētās deklarācijas ir iesniegtas agrāk par 2024. gada 30. septembri vai ja kāda no pirmajā daļā minētajām deklarācijām līdz attiecīgajam datumam nav iesniegta, 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, 13. pantu un 15. panta 3. punktu piemēro, sākot ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko mēnesim, kurā tika iesniegta pēdējā no šīm deklarācijām.

Londonā, 2023. gada 24. martā

Apvienotās komitejas vārdā –
līdzpriekšsēdētāji
Maroš ŠEFČOVIČ
James CLEVERLY

I PIELIKUMS

Apvienotās Karalistes vienpusēja deklarācija

1998. gada nolīguma iestāžu iesaistīšanās

1. Apvienotā Karaliste pieņems šādu procedūru ārkārtas apturēšanas mehānisma izmantošanai saskaņā ar Vindzoras regulējuma ([1]) 13. panta 3.a punktu. Šo mehānismu piemēros šīs deklarācijas unikālajos apstākļos, un tas neskar starpkopienu balsošanas statusu un aizsardzības pasākumus 1998. gada nolīgumā, kas attiecas tikai un vienīgi uz decentralizētiem jautājumiem.

   a) Mehānisms darbosies tikai un vienīgi gadījumā, ja pēc šīs deklarācijas datuma Ziemeļīrijas izpildvara būs atjaunota un sāks darboties, tostarp ar amatā esošu pirmo ministru un pirmā ministra vietnieku, un Ziemeļīrijas asambleja būs bijusi kārtējā sesijā. Pēc tam leģislatīvās asamblejas locekļiem, kuri vēlas izmantot šo mehānismu, individuāli un kopā ir labticīgi jāmēģina pilnībā nodrošināt iestāžu darbību, tostarp ieceļot ministrus un atbalstot asamblejas normālu darbību.

   b) Mehānisma minimālā robežvērtība darbosies uz tāda paša pamata kā atsevišķais "lūguma paust bažas" ("Petition of Concern") process 1998. gada nolīgumā, kas atjaunināts 2020. gadā ar jaunās desmitgades jaunās pieejas nolīgumu. Tas nozīmē, ka 30 leģislatīvās asamblejas locekļiem no vismaz divām partijām (izņemot priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietniekus) būs jāpaziņo Apvienotās Karalistes valdībai par savu vēlmi piemērot ārkārtas apturēšanas mehānismu.

   c) Sniedzot paziņojumu Apvienotās Karalistes valdībai, leģislatīvās asamblejas locekļiem detalizētā un publiski pieejamā rakstiskajā paskaidrojumā būs jāparāda, ka:

      i. tie ir izpildījuši tās pašas prasības, kas izklāstītas jaunās desmitgades jaunās pieejas nolīguma 2. daļas B pielikumā, proti, ka paziņošana notiek tikai ārkārtas apstākļos un kā galējais līdzeklis pēc tam, kad ir izmantoti visi pārējie pieejamie mehānismi;

      ii. ir izpildīti nosacījumi, kas izklāstīti Vindzoras regulējuma 13. panta 3.a punkta trešajā daļā; un

      iii. leģislatīvās asamblejas locekļi ir centušies pirms tam pēc būtības apspriesties ar Apvienotās Karalistes valdību un Ziemeļīrijas izpildvaru, lai izskatītu visas iespējas saistībā ar Savienības tiesību aktu; ir veikuši pasākumus, lai apspriestos ar uzņēmumiem, citiem tirgotājiem un pilsonisko sabiedrību, ko skar attiecīgais Savienības tiesību akts; un ir saprātīgi izmantojuši piemērojamos apspriešanās procesus, ko Eiropas Savienība ir nodrošinājusi attiecībā uz jauniem Savienības tiesību aktiem, kuri attiecas uz Ziemeļīriju.

2. Ja tā atzīst, ka 1. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumi ir izpildīti un ka paskaidrojums, kas sniegts saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, ir apmierinošs, Apvienotā Karaliste par to paziņo Savienībai saskaņā ar Vindzoras regulējuma 13. panta 3.a punkta pirmo daļu.

3. Apvienotā Karaliste pēc leģislatīvās asamblejas locekļu paziņojuma apņemas nekavējoties informēt Savienību.

4. Apvienotā Karaliste pēc tam, kad tā ir paziņojusi Savienībai, ka ir iedarbināts ārkārtas apturēšanas mehānisms, apņemas Apvienotajā komitejā intensīvi apspriesties par attiecīgo Savienības aktu, kā paredzēts Vindzoras regulējuma 13. panta 4. punktā.

([1]) Skatīt Kopīgo deklarāciju Nr. 1/2023.

II PIELIKUMS

Pieteikums atļaujai ievest preces Ziemeļīrijā galapatērētājiem

(minēts 9. pantā)

Pieteikuma informācija

1. Apliecinošie dokumenti

   Obligātie apliecinošie dokumenti un informācija, kas visiem pieteikuma iesniedzējiem ir jāiesniedz:

   uzņēmuma dibināšanas dokuments /pastāvīgās darījumdarbības vietas apliecinājums.

2. Citi apliecinošie dokumenti un informācija, kas pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz:

   jebkādi citi apliecinošie dokumenti vai informācija, ko uzskata par relevantu, lai pārbaudītu pieteikuma iesniedzēja atbilstību šā lēmuma 10. un 11. pantā minētajiem nosacījumiem.

   Sniedz informāciju par pieteikumam pievienotā apliecinošā(-o) dokumenta(-u) veidu un, attiecīgā gadījumā, identifikācijas numuru un/vai izdošanas datumu. Norāda arī pievienoto dokumentu kopējo skaitu.

3. Datums un pieteikuma iesniedzēja paraksts

   Pieteikumus, kas iesniegti, izmantojot elektronisko datu apstrādes metodi, apliecina persona, kas iesniedz pieteikumu.

   Datums, kurā pieteikuma iesniedzējs ir parakstījis pieteikumu vai citādi apstiprinājis tā autentiskumu.

Ziņas par pieteikuma iesniedzēju

4. Pieteikuma iesniedzējs

   Pieteikuma iesniedzējs ir persona, kas iesniedz muitas dienestiem pieteikumu lēmuma saņemšanai.

   Norāda attiecīgās personas vārdu, uzvārdu/nosaukumu un adresi.

5. Pieteikuma iesniedzēja identifikācijas numurs

   Pieteikuma iesniedzējs ir persona, kas iesniedz muitas dienestiem pieteikumu lēmuma saņemšanai.

   Norāda attiecīgās personas uzņēmēju reģistrācijas un identifikācijas numuru (EORI numuru), kā paredzēts Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 1. panta 18. punktā.

6. Pieteikuma iesniedzēja juridiskais statuss

   Dibināšanas dokumentā norādītais juridiskais statuss.

7. PVN identifikācijas numurs(-i)

   Norāda PVN identifikācijas numuru, ja tāds ir piešķirts.

8. Darījumdarbības veids

   Norāda ziņas par pieteikuma iesniedzēja darījumdarbību. Īsi apraksta savu komercdarbību un norāda savu lomu piegādes ķēdē (piemēram, preču ražotājs, importētājs, mazumtirgotājs utt.). Norāda:

   — ievesto preču paredzēto izmantojumu, tostarp preču veida aprakstu un to, vai tās tiek jebkādā veidā pārstrādātas;

   — aplēses par gada laikā iesniedzamo muitas deklarāciju skaitu attiecīgo preču laišanai brīvā apgrozībā;

   — to uzskaites, sistēmu un pārbaužu veidu, kas ieviests, lai apliecinātu 10. panta b) punktā minēto apņemšanos.

9. Gada apgrozījums

Šī lēmuma 6. panta vajadzībām norāda gada apgrozījumu par pēdējo pilno finanšu gadu. Ja uzņēmums ir nesen izveidots, sniedz tādus datus un informāciju, kas ļautu novērtēt paredzamo apgrozījumu, piemēram, jaunākos naudas plūsmas datus, bilanci un peļņas un zaudējumu prognozes, ko apstiprinājuši direktori / partneri /vienīgais īpašnieks.

10. Par pieteikumu atbildīgā kontaktpersona

Kontaktpersona ir atbildīga par kontaktu uzturēšanu ar muitu attiecībā uz pieteikumu.

Norāda kontaktpersonas vārdu un uzvārdu un šādu informāciju: tālruņa numurs, e-pasta adrese (vēlams, funkcionālā pastkastīte).

11. Par pieteikuma iesniedzēja uzņēmumu atbildīgā persona, kuras kontrolē ir uzņēmuma vadība

Šī lēmuma 11. panta 1. punkta b) apakšpunkta vajadzībām norāda attiecīgās(-o) personas(-u) vārdu(-s), uzvārdu(-s) un pilnīgu informāciju par attiecīgo(-ām) personu(-ām) atbilstīgi pieteikuma iesniedzēja uzņēmuma juridiskajam statusam/formai, jo īpaši par uzņēmuma direktoru/vadītāju, valdes direktoriem un valdes locekļiem, ja tādi ir. Nepieciešamās ziņas ir šādas: pilns vārds, uzvārds un adrese, dzimšanas datums un nacionālais identifikācijas numurs.

Datumi, laiki, laikposmi un vietas

12. Izveides datums

Norāda – ar skaitļiem – izveides dienu, mēnesi un gadu.

13. Uzņēmuma adrese / dzīvesvietas adrese

Tās vietas pilna adrese, kurā persona iedibināta/kurā atrodas tās dzīvesvieta, ieskaitot valsts vai teritorijas identifikatoru.

14. Vieta, kur glabājas uzskaite

Norāda tās(-o) atrašanās vietas(-u) pilnu adresi, kur glabājas pieteikuma iesniedzēja uzskaites dati vai kur tos paredzēts glabāt. Adresi var aizstāt UN/LOCODE kods, ja tas ļauj nepārprotami identificēt attiecīgo atrašanās vietu.

15. Pārstrādes vai izmantošanas vieta(-s)

Norāda tās(-o) vietas(-u) adresi(-es), kurā(-s) preces attiecīgā gadījumā tiks pārstrādātas un pārdotas galapatērētājiem.

III PIELIKUMS

11. pantā minēto nosacījumu skaidrojums

Šis pielikums ir 11. panta nosacījumu skaidrojums un nemaina (ne ierobežo, ne paplašina) minētos nosacījumus.

11. panta 1. punkta b) apakšpunkts

1. Šā lēmuma 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto kritēriju uzskata par izpildītu, ja

   a) administratīva vai tiesu iestāde nav pieņēmusi lēmumu, kurā būtu secināts, ka kāda no b) apakšpunktā minētajām personām trīs gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas ir izdarījusi tādu tiesību aktu muitas jomā vai nodokļu noteikumu, kas saistīti ar tās saimniecisko darbību, nopietnu pārkāpumu vai atkārtotus pārkāpumus; un

   b) neviena no turpmāk minētajām personām nav izdarījusi smagu noziegumu, kas saistīts ar tās saimniecisko darbību, un attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību:

      i) pieteikuma iesniedzējs,

      ii) darbinieks(-i), tostarp jebkurš(-i) tiešais(-ie) pārstāvis(-ji), kas atbild par pieteikuma iesniedzēja administrāciju saistībā ar preču pārvietošanu šīs shēmas ietvaros,

      iii) par pieteikuma iesniedzēju atbildīgā(-s) persona(-s) vai persona(-s), kura(-s) veic pieteikuma iesniedzēja vadības kontroli, un

      iv) persona, kas rīkojas savā vārdā un pieteikuma iesniedzēja uzdevumā saistībā ar preču pārvietošanu šīs shēmas ietvaros.

2. Tomēr kritēriju var uzskatīt par izpildītu, ja kompetentā iestāde uzskata, ka jebkurš pārkāpums ir maznozīmīgs attiecībā pret saistīto darbību skaitu vai apjomu, un kompetentajai iestādei nav šaubu par pieteikuma iesniedzēja labticību.

3. Ja 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minētā persona, kas nav pieteikuma iesniedzējs, ir iedibināta vai dzīvo ārpus Apvienotās Karalistes, kompetentā iestāde novērtē minētā kritērija izpildi, pamatojoties uz tai pieejamo uzskaiti un informāciju.

4. Ja pieteikuma iesniedzējs ir reģistrēts mazāk nekā trīs gadus, kompetentā iestāde novērtē kritērija izpildi attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, pamatojoties uz uzskaiti un informāciju, kas tai ir pieejama.

11. panta 1. punkta c) apakšpunkts

Šā lēmuma 11. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikto kritēriju uzskata par izpildītu, ja ir ievēroti turpmāk minētie nosacījumi.

5. Pieteikuma iesniedzējam ir administratīva organizācija un iekšējā kontrole, kas atbilst uzņēmuma veidam un lielumam un kas ir piemērota preču plūsmas pārvaldībai. Pieteikuma iesniedzējam jābūt iekšējai kontrolei, kas spēj novērst, atklāt un labot kļūdas un novērst un atklāt nelikumīgas darbības tā organizācijā.

6. Pieteikuma iesniedzējam jāpierāda, ka pastāv pienācīga datu uzskaite attiecībā uz preču pārvietošanu šīs shēmas ietvaros. Jāpierāda, ka pastāv procedūras aizsardzībai pret informācijas zudumu un arhivēšanas procedūras attiecībā uz vēsturisko ierakstu glabāšanu, tostarp uzskaites datu novērtēšana, dublēšana un aizsardzība piecus gadus.

7. Uzskaites pārvaldībai jāatbilst Apvienotajā Karalistē piemērotajiem grāmatvedības principiem.

8. Uzskaite par preču pārvietošanu uz Ziemeļīriju vai nu jāintegrē uzskaites sistēmā, vai arī, ja to glabā atsevišķi, jābūt iespējai atļaut veikt to uzskaites datu kontrolpārbaudi, kuri attiecas uz preču pirkšanu, pārdošanu, krājumu kontroli un pārvietošanu.

9. Pilnvarotais tirgotājs pēc pieprasījuma nodrošina kompetentajai iestādei elektronisku un/vai fizisku piekļuvi 8. punktā minētajiem uzskaites datiem piemērotā formātā.

10. Pilnvarotajam tirgotājam ir pienākums informēt Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes ikreiz, kad tiek atklātas atbilstības problēmas, kā arī par jebkādiem faktoriem, kas rodas pēc lēmuma piešķirt pilnvarotā tirgotāja statusu un kas varētu ietekmēt tā turpināšanu vai saturu. Ir jābūt izstrādātām iekšējām instrukcijām, lai nodrošinātu, ka attiecīgie darbinieki ir informēti par to, kā paziņot kompetentajai iestādei par šādām atbilstības problēmām.

11. Ja pilnvarotie tirgotāji rīkojas ar aizliegtām un ierobežotām precēm, ir jābūt ieviestām atbilstīgām procedūrām šo preču apstrādei saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

12. Pilnvarotajam tirgotājam ir jābūt pierādījumiem par saviem klientiem, lai nodrošinātu, ka tie var veikt precīzus novērtējumus attiecībā uz precēm, ko pārvieto šīs shēmas ietvaros. Jābūt ieviestiem pasākumiem, lai nodrošinātu, ka visas preces, ko pārvieto šīs shēmas ietvaros, tiek pārdotas vai izmantotas tikai saskaņā ar šo Apvienotās komitejas lēmumu. Pilnvarotajam tirgotājam jānodrošina pastāvīga izpratne par jaunu un esošu klientu darījumdarbību, kas ir pietiekama, lai nodrošinātu atbilstību kritērijiem, kuri uzticamam tirgotājam noteikti šajā Apvienotās komitejas lēmumā. Turpmāk minēti piemēri scenārijiem, kuros pilnvarots tirgotājs, kas nav atbildīgs par preču galamērķi, varētu pārvietot preces šīs shēmas ietvaros:

    a. pircēja rakstiska un parakstīta deklarācija, kurā norādīts, ka preces paliks Ziemeļīrijā;

    b. pierādījumi, ka klients veic mazumtirdzniecību tikai galīgai izmantošanai vai galapatēriņam Apvienotajā Karalistē no fiziska tirdzniecības punkta Ziemeļīrijā;

    c. pierādījumi, ka klients pārdod tikai tādas preces, kas būs paredzētas galīgai izmantošanai galapatērētājiem Apvienotajā Karalistē un tiek piegādātas Apvienotajā Karalistē;

    d. komerclīgumi un pirkuma pasūtījumi, kas apliecina, ka preces būs paredzētas galīgai izmantošanai Apvienotajā Karalistē;

    e. pierādījumi, ka pārdošanā ir prece, ko paredzēts pastāvīgi uzstādīt Apvienotajā Karalistē.

11. panta 1. punkta d) apakšpunkts

13. Šā lēmuma 11. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto kritēriju uzskata par izpildītu, ja kompetentā iestāde pārbauda, ka pieteikuma iesniedzējs jo īpaši atbilst šādiem nosacījumiem:

    a. pret pieteikuma iesniedzēju nav uzsākta bankrota procedūra;

    b. pēdējo trīs gadu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas pieteikuma iesniedzējs ir izpildījis savas finansiālās saistības, proti, nomaksājis muitas nodokļus un citus nodokļus, nodevas un maksājumus, ko iekasē preču ievešanas vai izvešanas brīdī vai saistībā ar preču ievešanu un izvešanu;

    c. pieteikuma iesniedzējs, pamatojoties uz uzskaiti un informāciju, kas pieejama par pēdējiem trim gadiem pirms pieteikuma iesniegšanas, pierāda, ka tam ir pietiekams finansiālais stāvoklis, lai izpildītu savus pienākumus un saistības, ņemot vērā darījumdarbības veidu un apjomu.

14. Ja pieteikuma iesniedzējs ir bijis iedibināts mazāk nekā trīs gadus, tā maksātspēju pārbauda, pamatojoties uz pieejamo uzskaiti un informāciju.

11. panta 1. punkta e) apakšpunkts

Šā lēmuma 11. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteikto kritēriju uzskata par izpildītu, ja

15. Pieteikuma iesniedzējam vai personai, kas atbild par pieteikuma iesniedzēja administrāciju saistībā ar preču pārvietošanu šīs shēmas ietvaros, vajadzētu spēt parādīt, ka tam ir skaidra izpratne par saviem pienākumiem un to izpildi saistībā ar šiem kritērijiem un jāparāda, ka tam ir pietiekama kompetence, sniedzot kompetentajai iestādei precīzu informāciju par šiem pienākumiem un piemērojamām procedūrām.

IV PIELIKUMS

1. kategorija

"1. kategorijas preces" ir preces, uz kurām attiecas:

1. ierobežojoši pasākumi, kas ir spēkā, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pantu, ciktāl tie attiecas uz preču tirdzniecību starp Savienību un trešām valstīm;

2. pilnīgi aizliegumi;

3. tirdzniecības aizsardzības instrumenti, kā izklāstīts Protokola 2. pielikuma 5. iedaļā;

4. Savienības tarifa kvotas, ja importētājs pieprasa kvotu;

5. Savienības kvotas, kas nav tarifa kvotas.

2. kategorija

"2. kategorijas preces" ir preces, uz kurām attiecas:

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 273/2004 (2004. gada 11. februāris) par narkotisko vielu prekursoriem;

2. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK;

3. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu;

4. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem;

5. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/852 (2017. gada 17. maijs) par dzīvsudrabu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1102/2008;

6. Padomes Regula (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību;

7. Padomes Regula (EEK) Nr. 3254/91 (1991. gada 4. novembris), ar ko aizliedz Kopienā lietot kāju lamatas un ievest Kopienā noteiktu savvaļas dzīvnieku sugu kažokādas un gatavās preces no valstīm, kurās tos ķer ar kāju lamatām vai slazdošanas metodēm, kas neatbilst starptautiskajiem humānas slazdošanas standartiem;

8. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību;

9. Padomes Direktīva 2006/117/Euratom (2006. gada 20. novembris) par radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas pārvadājumu uzraudzību un kontroli;

10. Padomes Regula (EK) Nr. 2173/2005 (2005. gada 20. decembris) par FLEGT licencēšanas sistēmas izveidi kokmateriālu importam Eiropas Kopienā;

11. Padomes Direktīva 83/129/EEK (1983. gada 28. marts) par noteiktu ronēnu ādu un ādas izstrādājumu importēšanu dalībvalstīs;

12. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1007/2009 (2009. gada 16. septembris) par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem;

13. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/28/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu pieejamību tirgū un pārraudzību;

14. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/29/ES (2013. gada 12. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū;

15. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 98/2013 (2013. gada 15. janvāris) par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu;

16. Padomes Direktīva 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli;

17. Padomes Regula (EK) Nr. 1236/2005 (2005. gada 27. jūnijs) par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādai nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai;

18. Padomes Regula (EK) Nr. 2368/2002 (2002. gada 20. decembris) par Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas īstenošanu starptautiskajā tirdzniecībā ar neapstrādātiem dimantiem;

19. Savienības tarifa kvotas, ja importētājs neprasa kvotu;

20. 47. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem (Oficiālo kontroļu regula), izņemot gadījumus, kad uz precēm attiecas arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par īpašiem noteikumiem attiecībā uz konkrētu mazumtirdzniecības preču sūtījumu, stādīšanai paredzētu augu, sēklas kartupeļu, mehānismu un konkrētu transportlīdzekļu, ko izmanto lauksaimniecības vai mežsaimniecības vajadzībām, ievešanu Ziemeļīrijā no citām Apvienotās Karalistes daļām, kā arī noteiktu lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu uz Ziemeļīriju, kas tiks pieņemta, pamatojoties uz Eiropas Komisijas tiesību akta priekšlikumu (COM(2023) 124 final);

21. Protokola 3. pielikuma 2. punktā uzskaitītie Savienības tiesību akti;

22. Protokola 2. pielikuma 20. punktā uzskaitītie Savienības tiesību akti;

23. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 649/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu;

24. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK;

25. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/880 (2019. gada 17. aprīlis) par kultūras priekšmetu ievešanu un importu;

26. Visi Savienības tiesību akti, kas ir piemērojami Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju saskaņā ar Protokolu, kas paredz jebkādus pasākumus, kuri uzņēmējam vai kompetentajai partneriestādei ir jāveic pirms preču ievešanas vai to ievešanas brīdī Savienībā, lai kontrolētu preces vai citas formalitātes. Savienība nekavējoties informē Apvienoto Karalisti, ja Savienības tiesību aktam ir pirmajā teikumā minētais raksturs.